

3. Дубініна Д.Е., Дяченко В.А., Мунасіпова-Мотяш І.А. Взаємозв'язок перфекціонізму із задоволеністю життям і психологічним благополуччям в осіб юнацького віку. Науковий журнал з соціології та психології Габітус. 2020. №12. С. 121-126

4. Chang L. Life satisfaction, self-concept, and family relations in Chinese adolescents and children. International Journal of Behavioral Development. №27 (2). 2003. P. 182-189.

*Науковий керівник: Марія ПАТРУЛЬ,
старший викладач*

УДК 159.923.2 (043.2)

Мілана БОНДАР

Національний авіаційний університет, Київ

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ОБРАЗУ «Я-ПРОФЕСІЙНИЙ» У МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ

У нашій час є непростою, але надважливою місією сформувати свій Я-образ, тому що це є складне поняття, яке включає у себе різноманітні уявлення людини про себе. Це включає уявлення про самих себе в даний момент життя, якою людина бажає бути, якою вона вважає себе повинною бути, а також якою вона може стати в майбутньому. Наступним шаблоном, буде сформувати адекватний і правильний образ «Я-професійний», але це ще є складніший елемент, через багатогранність цього поняття.

Підходи до підготовки сучасних фахівців, методи формування їх навичок та зміст освітньої діяльності постійно еволюціонують. Ці зміни також впливають на процес підготовки майбутніх психологів, який ми вважаємо досить складним і який може зазнавати певних труднощів та викликів у процесі формування та розвитку. Навчання практичних навичок психологів, ймовірно, є одним із найбільш складних завдань, що потребує пошуку нових, вдосконалення старих наукових та методичних підходів.

Дана тема немає цілісного дослідження в науковій літературі, тому здійснення такого аналізу є актуальним та викликає науковий інтерес.

Важливо спочатку розглянути таке поняття як «Я-концепція» адже без нього не вийде розвинути і сформувати правильний образ «Я-професійний».

"Я" – поняття, яке використовується в багатьох психологічних теоріях для позначення особистості, її свідомої позиції у взаємодії із зовнішньою і внутрішньою реальностями, асоціюється зі станом активного діяння. Підкреслюється, що Я оцінюється суб'єктом у його Я концепції, утворюючи ядро людської особистості [3].

Поняття "Я-концепція" народилося в 50-х роках у руслі гуманістичної психології, представники якої (Р.Бернс, А.Маслоу, К.Роджерс і ін.) прагнули до розгляду цілісного людського Я і його особистісного самовизначення в мікросоціумі [3].

Сформований образ професії є складним соціальним явищем, яке має свій шлях розвитку та свій процес становлення. На думку М. Бітянкової, отримані знання про закономірності формування особистості професіонала, виділення основних етапів цього процесу, їх психологічних характеристик, знаходження та опис найважливіших факторів, які мають позитивний вплив на становлення професіонала, або гальмують його, дали б можливість оптимізувати цей процес, і навіть, керувати ним [1].

За А. Деркачем, професійне "Я" є складним аспектом особистості, який формується під впливом професійного середовища та активної участі особи у професійній діяльності. Це, зокрема, визначає процес розвитку фахівця, його темп, успішність в оволодінні професійними навичками та вступ до професійної спільноти [2].

За теорією професійної Я-концепції Д. Сьюпера, люди прагнуть вибрати професію, яка відповідає сформованим у них уявленням про себе [4]. У прагненні до успіху в своїй професії люди вдаються до самоактуалізації, тобто вони виконують те, що вони вважають за найбільш задовільне і корисне для свого особистого розвитку. Головною психологічною метою розвитку концепції "Я" є перехід від впливу зовнішніх чинників до внутрішніх джерел самоактуалізації та самореалізації у професійній сфері.

У процесі навчання майбутніх практичних психологів важливо використовувати їхні власні психологічні ресурси, активізувати та підтримувати їхню ініціативу, відповідно до особливих вимог професії. Також важливо визнати, що існують певні проблеми у процесі підготовки фахівців, які потребують вирішення. Однак готовність до професійного самовдосконалення є важливою складовою і рушійною силою для професійної підготовки майбутніх психологів.

Список літератури

1. Бітянова М. Р. Психологія особистісного зростання: практичний посібник з проведення тренінгу особистісного зростання психологів, педагогів, соціальних працівників. М.: Міжнародна педагогічна академія, 1995. - 64 с.
2. Деркач А. А. Акмеологічні засади розвитку професіонала / А. Деркач, 2004. - 752 с.
3. Юрченко В.І. Формування “Я-концепції” майбутнього вчителя в умовах педагогічного училища: Дис... канд. психол. наук: 19.00.07. – К., 1997. – 170 с.
4. Super D. E. Vocational Development: A Framework of Research / D. E. Super. – N.Y., 1957. – 391 p.

*Науковий керівник: Марія ПАТРУЛЬ,
старший викладач*

УДК 159.98:070 (043.2)

Софія БОРИСОВА

Національний авіаційний університет, Київ

ПСИХОЛОГІЯ ЖУРНАЛІСТИКИ: ОСОБЛИВОСТІ, ХАРАКТЕРИСТИКИ, НАПРЯМИ

Психологія журналістики - наука відносно молода. Сьогодні її все частіше називають «медіапсихологія». Термін «медіапсихології» часто інтерпретують невірно, у багатьох людей він асоціюється з мас-медіа, а не з технологіями. Деякі навіть вважають, що медіапсихології швидше відноситься до журналістики, наприклад вирішує проблему того, як опублікувати статтю.

Зниження тиражів а також читацької довіри до газет і журналів є наслідком їх суто інформаційного контенту та відсутністю безапеляційної оцінки явищ або подій.

Мілан Кундера в романі «Безсмертя» сформулював одинадцять заповідей на право журналіста вимагати правдивої відповіді, бо ухилення від істини при висвітленні соціально значущих сторін життя суспільства – це завжди симптом хвороби останнього, неповноцінного розвитку.

Кожна журналістська спільнота має свій етичний кодекс. Кодекс етики українського журналіста – документ, що визначає основні морально-етичні орієнтири, яких журналіст має дотримуватися при виконанні своїх професійних обов'язків.